

skønsmæssig vurdering af betydningen af såvel målelige som ikke-målelige forhold i sagen. Antallet af klagepunkter er ikke i sig selv afgørende.

Der kan ikke i alle tilfælde tages udgangspunkt i selve den konkrete sags beløbsmæssige betydning for den skatte- eller afgiftspligtige. Hvis sagen således er af principiel betydning - ikke alene for behandlingen af tilsvarende spørgsmål for andre år for den pågældende skatte- eller afgiftspligtige, men også generelt for retstilstanden på området - må dette moment tillægges vægt.

I vurderingen kan bl.a. indgå

- sagsgenstandens beløbsmæssige værdi
- på hvilket niveau i det administrative klagesystem eller ved domstolene sagen er afgjort
- sagens eventuelle vidererækkende betydning for den skatte- eller afgiftspligtige eller for retstilstanden på området i øvrigt
- udgifterne til den sagkyndiges behandling af sagen på det pågældende punkt (punktets tyngde).

Til illustration af medholdsvurderingen kan følgende eksempel gives:

Den kommunale skattemyndighed har nægtet at godkende den skattepligtiges selvangivne fradrag på tre punkter.

De tre punkter påklages til skatteankenævnet, der giver den skattepligtige medhold i klagepunkt 1, mens nævnet stadfæster den kommunale skattemyndigheds afgørelse vedrørende klagepunkt 2 og 3.

Skatteankenævnet vurderer, at den skattepligtige ikke har vundet i overvejende grad, hvilket told- og skatteregionen er enig i. Der udbetales således kun en godtgørelse på 50 pct. for udgifterne til sagens behandling ved denne instans.

Punkterne 2 og 3 påklages til Landsskatteretten, som stadfæster skatteankenævnets afgørelse. Ved denne instans udbetales også kun en godtgørelse på 50 pct.

Den skattepligtige indbringer herefter spørgsmålene for landsretten, som giver den skattepligtige medhold i spørgsmål 2, men ikke i spørgsmål 3. Told- og skatteregionen vurderer, at spørgsmål 2 vejer så tungt for sagen ved denne instans, at den skattepligtige må anses for at have fået overvejende medhold. Udgifterne til sagkyndig bistand mv. ved denne instans dækkes således med 100 pct.

Endvidere foretager told- og skatteregionen en samlet vurdering af sagen og finder, at den skattepligtige må anses for at have fået overvejende medhold i sagen. Der foretages således en efterregulering af de udbetalte godtgørelser for sagens behandling ved Landsskatteretten og skatteankenævnet. For sagens

behandling ved disse instanser udbetales en godtgørelse som med tillæg af den tidligere udbetalte godtgørelse udgør 100 pct.

Konsekvenserne af denne samlede medholdsvurdering er, at den skattepligtige får dækket samtlige sine udgifter til sagkyndig bistand mv. i sagen med 100 pct.

Efterreguleringen sker uden beregning af renter. Det skyldes hensynet til ordningens enkelhed.

4. Nærmere om prøvelsen af honorarspørgsmålet

Såvel den sagkyndige som den skatte- eller afgiftspligtige afgiver på ansøgningen om oimkostningsgodtgørelse til told- og skatteregionen oplysninger om honoraret til den sagkyndige under strafansvar efter de foreslåede bestemmelser i skattestyrelseslovens §§ 33 I- 33 J. Bestemmelserne er kun ændret reaktionelt i forhold til gældende regler.

Udgangspunktet er således, at oplysningerne om udgifterne til behandlingen af sagen, herunder honoraret til den sagkyndige, er korrekte og rimelige, og at dette udgangspunkt må kunne lægges til grund for told- og skatteregionens behandling af ansøgningen.

Hvis told- og skatteregionen imidlertid bliver i tvivl om f.eks. størrelsen af honoraret til den sagkyndige på grund af det anvendte antal timer i sagen, udbetaler told- og skatteregionen beløbet, men tager forbehold for eventuel tilbagebetaling fra den skatte- eller afgiftspligtige. Told- og skatteregionen vil hermed have tid til at behandle honorarspørgsmålet nærmere, uden at dette belaster den skatte- eller afgiftspligtige økonomisk.

Til brug for behandlingen af spørgsmålet om størrelsen af udgifterne til sagens behandling kan told- og skatteregionen indhente en supplerende udtalelse fra den administrative klageinstans, hvor sagen har været behandlet.

For så vidt angår spørgsmålet om rimeligheden af størrelsen af honoraret til den sagkyndige indgår der i denne vurdering flere momenter. Det drejer sig om

- sagens karakter, genstand og kompleksitet,
- størrelsen af honorartimesatsen sammenholdt med en gennemsnitlig timesats inden for den pågældende branche,
- antallet af timer, der er anvendt,
- sagens resultat og
- sagens eventuelle vidererækkende betydning for andre skatte- eller afgiftspligtige eller for samme skatte- eller afgiftspligtige for samme eller andre år.

Told- og skatteregionen kan til brug for sin vurdering af rimeligheden af honorarets størrelse forelægge